

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313010233
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozef Mikluša a Mgr. Rudolf Ďurtu, v trestnej veci obžalovanej J. U., stíhanej pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3.septembra 2015, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/63/2013 zo dňa 05.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovanej J. U. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/63/2013 zo dňa 05.02.2015 bol obž. J. U. oslobodený spod obžaloby pre skutok, ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin podvodu podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr.zák. , pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J. U.. Naproti tomu obžalovaná J. U. bola uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v bližšie nezistený deň mesiaca apríl 2009 po predchádzajúcich telefonických rozhovoroch a osobného stretnutia ako sprostredkovateľka firmy L. I. - Novena, so sídlom Poprad, Tolstého 2941/4 aj prostredníctvom J. U. uzavrela obžalovaná 2/s U. W. ústnu dohodu o výkone práce zvärača v Slovinskej republike v miestnej elektrárni Trbovlje, s dohodnutou odmenou za každú odpracovanú hodinu v sume 4,50 €, na základe čoho U. W. v dobe od 1. 5. 2009 do 28. 5. 2009 odpracoval aspoň 238 hodín, avšak obž. 2/ J. U. mu nevyplatila odmenu podľa ústnej dohody, čím spôsobila U. W. škodu aspoň vo výške 781,-€.

Za to jej súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov , pričom výkon trestu jej podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Súčasne okresný súd uložil obžalovanej J. U. nahradiť poškodenému U. W. škodu vo výške 781,-€ a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného U. W. na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obž. J. U. a to proti výroku o vine a treste, pričom podané odvolanie nezdôvodnila.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že nie je zdravotne v poriadku, napriek tomu sa dostavila na súd, tento prípad je podľa nej sporný a vôbec si nemyslela, že polícia túto vec pustí ďalej. Pokiaľ ide o p. W., ten je jeden ožran a vo svojich výpovediach uvádzal klamstvá. Z uvedeného dôvodu požiadala oslobodiť spod obžaloby. U. W. na súde uviedol, že obžalovanú videl prvýkrát a nevie prečo to nie je napísané a obžalovaná pôjde aj do Štrasburgu s touto vecou, lebo dôkazy nie sú platné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej J. U. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s obsahom výpovedí obž. J. U., ktorý priznal, že odviezol poškodeného U. W. spolu so svedkom S. do Slovinska a uviedol im, že hodinová mzda bude 4 až 4,50 €. Svedok S. potvrdil, že obž. J. U. a obž. J. U. viezli jeho a poškodeného W. do Slovinska na výkon práce, pričom aj býval na ubytovni spolu s poškodeným W.. Potvrdil aj to, že pracovali v elektrárni a predtým aj zvärali konštrukcie. Poškodený W. pracoval na základe dohody s obž. J. U. a to prostredníctvom obž. J. U., čo vyplynulo z výpovede svedka L. T., zamestnávateľa poškodeného. Tento svedok potvrdil, že poškodený W. pracoval v jeho firme v mesiaci máj 2009, pracoval na základe dohody, ktorú mal L. T. uzavretú s firmou Novena, ktorú zastupovala J. U.. Súčasne predložil faktúru, ktorú vystavil dňa 02.06.2009 pre firmu Novena, z ktorej vyplynulo, že v mesiaci máj 2009 vypožičaní pracovníci od tejto firmy odpracovali u tohto svedka 1306 hodín, za čo firme Novena fakturoval sumu 10 448,-€, teda 8,-€ za odpracovanú hodinu. Z výpovede samotnej obž. J. U. mal súd preukázané, že prevzala od L. T. v mesiaci jún 2009 sumu 1 500,-€, 5. 9. 2009 sumu 700,-€ a 14.5.2009 sumu 1 200,-€, ďalšie sumy boli zaslané na účet J. U.. V neprospech obž. J. U. vypovedal aj L. I., ktorý mal byť majiteľom firmy Novena, pričom tento priznal, že firma síce bola založená na jeho meno, ale nikdy v prospech tejto firmy nevykonával činnosť. Celú firmu založila obž. J. U., ktorá ju aj spravovala. Pokiaľ ide o list, ktorý mal svedok I. zasláť súdu dňa 27.11.2014 s tým, že v ňom mal uviesť, že nikdy poškodený W. nepracoval u L. T. v r. 2009, že tam pracovali iní 6 zamestnanci, svedok I. dosvedčil, že tento list vyhotovila obž. J. U. a zároveň ho aj podpísala v jeho mene. Vzhľadom na vykonané dôkazy potom okresný súd správne ustálil vyššie uvedený skutkový stav a konanie obžalovanej správne právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu.

Vzhľadom k tomu, že skutkové závery okresného súdu a právne posúdenie konania obžalovanej súd podrobne opísal v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd o ich správnosti nemal pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanej. Pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré je podľa zákona povinný prihliadnuť, správne vyhodnotil osobu obžalovanej ako aj možnosti jej nápravy a pomery páchatela. V osobe obžalovanej ide o páchatela doposiaľ 5-krát súdne trestaného, pričom vo všetkých 5 prípadoch sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená. Súd obžalovanej nepriznal žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a trest ukladal správne v rozmedzí zákonom stanovenej trestnej sadzby od 0 až 2 roky. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na okolnosti prípadu, postoj obžalovanej k trestnému konaniu, aj na tú skutočnosť, že predložila súdu falošnú listinu a aj na to, že od spáchania skutku už uplynul dlhší čas. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd potom obžalovanej uložil primeraný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pričom výkon trestu obžalovanej bolo možné podmienične odložiť na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Takto uložený trest aj odvolací súd považuje za primeraný v súlade so zákonom, ktorý zohľadňuje účel trestu z hľadiska individuálnej, tak generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, prvostupňový súd mal preukázanú škodu vo výške 781,-€, ktorú obžalovaná spôsobila poškodenému U. W., z uvedeného dôvodu zaviazal obžalovanú k náhrade tejto škody a so zvyškom nároku poškodeného U. W. odkázal na občianske súdne konanie.

Pokiaľ ide o námietky obžalovanej, ktoré vyslovila na verejnom zasadnutí, že U. W. klamal vo svojich výpovediach, tieto vyjadrenia obžalovanej súd vyhodnotil ako účelové, ktoré mali zbaviť obžalovanú trestnej zodpovednosti za jej konanie, keďže výpoveď svedka W. potvrdzovali ako obžalovaný J. U.,

tak aj svedok L. T., L. I. a v konečnom dôsledku aj N. S.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na tieto námietky neprihliadol.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej J. U. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.